

Μπορούμε να εμπιστευόμαστε τη διαίσθηση μας;

[/ Γνώμες](#)

Αν όμως εμπιστευόμαστε τη διαίσθηση μας για πράγματα υπέρτατης σημασίας, τότε το κάθε λάθος μπορεί να απειλήσει τον άνθρωπο ακόμη και με απώλεια. Με την έννοια λοιπόν αυτή να υπακούς στην πείρα των αρχαίων ασκητών, που δεν επιτρέπει να εμπιστευόμαστε σε τέτοιο βαθμό τη διαίσθηση μας.

Δυστυχώς στον κόσμο γίνεται διαρκώς αυτό το λάθος. Πρέπει αναπόφευκτα να χειραγωγούμαστε με το «όργανο» εκείνο που έχουμε. Είτε βέβαιοι είτε όχι, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το καρδιακό μας ραντάρ. Οπωσδήποτε όμως οφείλουμε να υπερνικήσουμε την αυτοπεποίθησή μας με δύσκολο αγώνα, ψυχικό και διανοητικό. Η διαίσθηση μας θα ήταν απολύτως ορθή, αλάθητη, αν ήμασταν ολότελα άγιοι. Αν όμως δεν έχουμε φθάσει σε αυτή την αγιότητα, τότε και η διαίσθηση μας, όπως και η λογική μας, δεν λειτουργούν εντελώς σωστά. Κάπου έγραφα ότι τα συμπεράσματα της λογικής μας παρουσιάζονται σε μας με «ψυχολογικό και αυθόρμητο» τρόπο ως τα πιο οφθαλμοφανή και αναμφίβολα. Αν όμως συλλογισθούμε πράγματι βαθύτερα μήπως είναι έτσι αυτό, τότε θα

πεισθούμε ότι δεν μπορεί να συμβαίνει αυτό με μάς. Γιατί; Διότι βεβαίως για τον άνθρωπο το ζητούμενο αληθινά και αποκλειστικά είναι μόνο η απολύτως δίκαιη κρίση. Γι' αυτήν όμως είναι απαραίτητο να κατέχουμε τη Θεία Παγγνωσία, που εμείς δεν έχουμε.

Στη λογική μας σκέψη υπάρχει μία ανυπέρβλητη ατέλεια: Εκείνα τα επιχειρήματα που κατέχουμε ή εκείνες οι αρχές, με βάση τις οποίες βγαίνουν τα συμπεράσματα, ποτέ δεν αποδεικνύονται στην πράξη επαρκή. Στην ασήμαντη καθημερινότητα της υπάρξεώς μας ακόμη και τέτοια λογική με τα ανεπαρκή αυτά συμπεράσματα είναι κάπως ωφέλιμη. Αλλά στην αναζήτηση της αιώνιας Αλήθειας βγαίνουμε από τα όρια όλων εκείνων που βλέπουμε ή ακόμη και νοούμε. Και αυτό δεν μας επιτρέπεται να το ξεχνούμε. Συνεπώς, χωρίς περαιτέρω επεξηγήσεις, επίτρεψέ μου να σου συστήσω να μετριάσεις την εμπιστοσύνηστη διαίσθηση σου...

πηγή: Αρχιμ. Σωφρονίου, «Γράμματα στη Ρωσία», Έκδοσις Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ